

Siófoki Járásbíróság

Siófok
Kele u. 2
8000

SIÓFOKI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érke:	2017 JÚN 6.
Példány:	Mell:
Az ügyirat szám:	Pae 209/200

6.P.20769/2016/7

Tisztelt Járásbíróság!

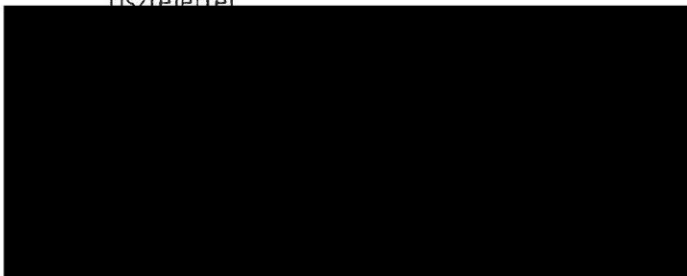
fenti számú ügyben kérem, szíveskedjen a mellékelt Alkotmányügy panaszt az iratokkal egyetemben az Alkotmánybírósághoz felterjeszteni.

Kérem, egyben szíveskedjen a végrehajtást az AB döntésig felfüggeszteni

Szólád Budapest 2017.06.02

Mell: Alkotmányügyi panasz

Tisztelettel

Dr. CZIRMES GYÖRGY
ügyvéd
iroda 1035 Bp., Szél u. 21.
Tel: 355-0408; 388-4957

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1268 -0 /2017
Érkezett:	2017 JÚN 13.
Példány:	3
Melléklet:	11 db
Kezei/iroda:	

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest
Donáti u 35/45
1051

Tisztelt Alkotmánybíróság!

SIÓFOKI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érk.:	2017 JÚN 06.
Példány:	Mell:
Az ügyirat száma:	920709/2016

Alulírott [REDACTED] alatti lakos volt felperes az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLI Tv 27.§.a-b.) pontjai alapján

alkotmányjogi panasszal

élek, a Siófoki Járásbíróság 6.P.20769/2016/7,sz ítélete, a Kaposvári Törvényszék 2.Pkf.20545/2017/2, ítélete, - kézbesítve: 2017.05.23-án- kapcsán, mert az Alaptörvényben biztosított jogomnak a sérelme következett be: A jogorvoslati lehetőségek ki lettek merítve. Indítványozom a fenti számú sz határozatok megsemmisítését a 2011.évi CLI Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdése alapján

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá

A 2011. évi CLI Tv. 52.§ (1a.)
a.).pontja alapján indítványomban hivatkozom az

Alaptörvény B. Cikk (1.) bek.: Magyarország független demokratikus jogállam

Alaptörvény V. Cikk : Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerintilletve a tulajdona ellen intézett vagy ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához

Alaptörvény XIII.Cikk.(2.) bek...Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet

Alaptörvény XV. Cikk A törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja.

Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van-... valamely perben jogait és kötelezettségeit... a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági ...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

Kérem, hogy a végrehajtást felfüggeszteni szíveskedjenek

1.b.)

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

1.b.)

Az indítványozó ingatlantulajdonos Szólád község területén található és a keresetben megjelölt ingatlanok, amelynek egy részét az M7-es autópálya építése céljából kisajátították. A visszamaradó területek kapcsán az indítványozó édesapja, jogelődje a Fővárosi Törvényszék előtt-többed magával-korábban kártérítés iránti pert kezdeményezett a Ptk.339.§- alapján, amely eljárás a fél halála miatt félbeszakadt és jelenleg is ebben a jogi állapotban van az az eljárás.

Az indítványozó-mint az elhalálozott egyik jogutódja nem kívánván belépni a Fővárosi Törvényszék előtt félbeszakadt eljárásba, a Siófoki Járásbíróság előtt a Ptk.108.§.(1.) bekezdése alapján kártalanítás miatti eljárást kezdeményezett a hagyaték tárgyát képező ingatlanra. (Az indítványozó perbe való be nem lépésének szándékát bejelentette a Fővárosi Törvényszékhez.)

A Siófoki Járásbíróság ítélt dolognak minősítve a keresetet elutasította, amelyet a Kaposvári Törvényszék helyben hagyott.

Az indítványozó szerint az új kereset nem ítélt dolog, mert a Fővárosi Törvényszék előtt folyó eljárás a Ptk.339.§-a alapján kártérítés címen, míg az új eljárás a Ptk.108.§-a alapján kártalanítás jogcímen lett benyújtva (A két eljárás a ténybeli azonosság mellett jogilag nem azonos eljárás, többek között azért sem, mert a kártérítés kötelmi jogi igény, míg a kártalanítás dologi jogi igény)

Az indítványozó szerint a bíróság megsértette a tisztességes eljárás szabályait, mert a kérelem tárgyában nem a szavaknak a magyar nyelv hétköznapi értelemben vett értelmezése alapján döntött-tulajdon megsértését és annak kompenzálását kártalanítás elmaradását sérelmeztük, ezzel szemben kártérítésnek ártértelemezte azt.

Az indítványozó szerint a bíróság megsértette a tisztességes eljárás szabályait, mert a kérelemben a tulajdonjog sérelem - kisajátítás és a visszamaradó ingatlan tekintetében használati korlátozás- kérdésében nem döntött.

c.) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés, bírói döntés

A Siófoki Járásbíróság 6.P.20769/2016/7, a Kaposvári Törvényszék 2.Pkf.20545/2017/2. sz határozatai alkotmányellenessége vizsgálata és azok megsemmisítése

e.) Indokolás, hogy a felhívott bírói döntések miért ellentétesek a felhívott Alaptörvényi rendelkezésekkel:

Az Alaptörvény V.Cikk

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői

A régi és az új Ptk tulajdonvédelmi szabályai többek között a szerződésen kívül az ingatlan tulajdonjogban okozott kár megállapításának feltételeiben és a kár megtérítésében nyilvánul meg.

A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes, ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]}

Jelen ügyben a

A tulajdonba történő beavatkozás elkerülhetetlen volt, mert az autópálya építés nyomvonala optimális feltételek figyelembevételével mellett lett kijelölve az autópályás közlekedés fejlesztése ugyanakkor közérdekű is.

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben arra is felhívta a figyelmet, hogy a tulajdonjog (és részjogosítványai) korlátozásának alkotmányosan elfogadható indoka lehet a korlátozás közérdekűsége. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál pedig az Alkotmánybíróság határozza meg azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás arányosságát eldöntik. [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABh 1992, 382.]” (ABh 1996, 796.)

A közérdekű tulajdonkorlátozás arányosságát vizsgálva az Alkotmánybíróság a régi Ptk. rendelkezéseit vette figyelembe. A régi Ptk. 100. §-a értelmében „a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédjait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné.” Ezt a rendelkezést a szomszédjog általános szabályának is szokás nevezni.

Az arányosság vizsgálatakor az Alkotmánybíróság tekintettel volt arra is, hogy az Alaptörvény a tulajdonjog védelmére vonatkozó rendelkezést követően, a XIII. cikk (1) bekezdés második mondatában kimondja azt is, hogy „[a] tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” Ez a rendelkezés különösen a közérdekből történő tulajdonkorlátozásokat, a korábbiakhoz képest szélesebb körben megvalósuló korlátozás-tűrési eseteket alapozhatja meg.

– amennyiben az szomszédjog-sértésnek minősül – káros következményeit méltányos módon enyhítsék az érintettek számára.

A tulajdonkorlátozás alkotmányosságát tehát akként lehet megítélni, hogy egyrészt közérdeket szolgál-e (ez alapján szükséges-e a korlátozás), másrészt, hogy a korlátozás arányos-e (azaz adott esetben érvényesül-e az értékgarancia.).

A kisajátítással megsérült a tulajdonelvonás alkotmányos garanciája a szükségesség és az értékarányosság elve.

Jelen esetben a szükségesség a közérdekűség az autópálya építés közérdekűsége, amely nem vitatható. Ezzel áll szemben az értékarányosság elve, mint alkotmányos egyensúly. Ez az egyensúly jelen esetben nem valósul meg, így sérül azaz alkotmányos alapelve, hogy tulajdonelvonás esetén értékarányos kártalanítást kapjanak a tulajdonosok. Jelen esetben az

értékegyensúly az ügyben eljáró igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő **szakvéleményében van lefektetve. Annak figyelembevétele elmaradása alkotmányos jogot sért, amely megnyilvánul a kisajátított-megvett nyomvonal területéért kapott összeg aránytalanul alacsony értékében, a visszamaradó területrészt tekintetében a használati korlátozás mértékéhez képest elmaradt kártalanításban**

Az indítványozó alkotmányos joga azzal sérült, hogy mind a megvásárolt-kisajátított nyomvonalba eső területek értéke aránytalanul alacsonyan lett megtérítve, mind a visszamaradó területek használhatósága a szakvélemény szerint jelentősen csökkent, ezzel a tulajdonjog egyik rész összetevője sérült - használhatóság jelentős csökkenése-nem áll egyensúlyi arányban az értékarányosság elvében meghatározottakkal, mert a bíróság a tulajdonelvonás teljes kompenzációját döntésében nem biztosította, amely a szakértői vélemény alapján bizonyított volt.

Az arányos kompenzáció-amely a szakvéleményben megállapított teljes összeg, de legalábbis az indítványozók által jelen alapeljárásban igényelt további kompenzáció-elmaradása sérti a felhívott szükségesség- arányosság alkotmányos alapelvét

Az Alaptörvény XIII.Cikk.(2.) bekezdésében foglalt alkotmányos alapelv az azonnali és teljes kártalanítás elve azért sérült, mert

Az Alkotmánybíróság erre vonatkozóan a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában megerősítette az Alkotmánybíróság több mint két évtizedes egyöntetű gyakorlatát, mely szerint „[a]z alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője. A tulajdonjog részjogosítványai [...] nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmet élvező lényeges tartalmával. [...] Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni.

Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más.« [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, AB{20/2014. (VII. 3.) AB határozat alábbi megállapításait – megerősítette arra vonatkozó korábbi következetes gyakorlatát is, hogy „a kisajátítás a tulajdon közjogi megterhelésének az a szélső esete, amikor a teherviselés alkotmányossága elismerésre kerül, és emellett legfeljebb az állaggarancia értékgaranciával való helyettesítésére kerül sor, valamint hogy az állagelvonás ellen az Alkotmány nem ad feltétlen védelmet. A tulajdonhoz való alkotmányos jog védelme kapcsán ezért az a kérdés, milyen esetekben kell a tulajdonosnak a közhatalmi korlátozást minden ellenszolgáltatás nélkül eltűrnie, illetve mikor tarthat igényt kártalanításra tulajdonosi jogai korlátozásáért. .

Az Alkotmánybíróság a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában (Indokolás [154]) ismételt hangsúlyozta – először a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában (AB h 1993, 373, 381–382.) kifejtett – azon következetes álláspontját, hogy „[A]z alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírósági értékelés voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett. Az alapjog-korlátozás szükségessége, illetve elkerülhetetlensége vizsgálatánál itt eleve figyelembe kell venni, hogy az Alkotmány 13. § (2) bekezdése a kisajátításhoz csupán a közérdeket kívánja meg, azaz, ha az

értékgarancia érvényesül, ennél szigorúbb szükségesség nem alkotmányos követelmény.”

A 20/2014. (VII. 3.) AB határozat (Indokolás [154]) megerősítette azt is, hogy „»[A] törvénnyel érvényesített közérdek alkotmánybírósi vizsgálata ezért nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességére irányul, hanem – még ha formálisan nem is a közérdek fennállására irányul, hanem a szükségesség-arányosság ismérveit alkalmazza – arra kell szorítkoznia, indokolt-e a közérdekre hivatkozás, illetve, hogy a közérdekű megoldás nem sért-e önmagában is valamely más alkotmányos jogot [...]. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál viszont az Alkotmánybíróság általában is meghatározhatja azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás alkotmányosságát eldöntik. Ezzel ellen súlyozhatja azt a kényszerű veszteséget, amelyet a jogbiztonság közérdek szükségességének korlátozott felülvizsgálata miatt szenved.

Más esetekben a tulajdonkorlátozás arányosságához szükséges lehet a kártalanítás.« (ABh 1993, 373, 381–382.)”. érvényesítése mellett – akár a tulajdon teljes elvonása is alkotmányos lehet

Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlata a tulajdonjog állam általi korlátozásának három csoportját különíti el: a legsúlyosabb állami beavatkozásként tekinti a tulajdon elvételét (államosítás, kisajátítás), mely a tulajdon minden részjogosítványát teljes egészében megszünteti.

A második csoporthoz tartoznak a tulajdon használatát szabályozó rendelkezések (tipikusan pl. építési előírások), illetve a tulajdont terhelő közterhek (pl. adók) fizetésére vonatkozó szabályok.

E két klasszikus csoport mellett a harmadik csoportot azok az állami beavatkozások alkotják, amelyek nem sorolhatók az előző két csoportba, és jellemzőjük, hogy a tulajdonos dologhoz fűződő jogosítványait nem szüntetik meg teljes egészében, de mégis lényeges – akár a kisajátításhoz mérhető – módon érintik a tulajdon tárgyát, korlátozzák a tulajdonos jogait {lásd: 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [157]}. VI.[38]

a bírósági döntések megsértették az értékazonosság elvét, mivel a tulajdon kisajátítással-közérdekű adásvétellel illetve az ingatlan részjogosítványának-a kisajátítás kapcsán az ingatlan használatának birtokának korlátozása ellenértékeként a szakvélemények alapján megállapított teljes kompenzációs ellenérték megállapítása hiányában megsértették a tulajdonhoz való jogát a felpereseknek. A helyett annak csupán csak egy részét állapították meg.

A bírósági döntések így alkotmányos indok nélkül korlátozták a tulajdonosokat alkotmányos jogaik gyakorlásában, azaz az arányos azonnali és teljes kártalanításhoz való jutás megakadályozása tekintetében

Alaptörvény XV Cikk.(1.) bek.: A törvény előtt mindenki egyenlő

Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alap jogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki.

személyek közötti, alkotmányos hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91] pontja). A jelen esetben nem a diszkrimináció tilalmának általános szabályát, hanem a XV. cikk (4) és (5) bekezdésében biztosított esélyegyenlőség és a nőket védő külön intézkedésekre vonatkozó szabályát kell alkalmazni. A diszkrimináció tilalom sérelme – legalább közvetve – összefüggésben áll az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joggal, . habár a tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg, az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát az Alaptörvény alapján kell megállapítani.

Ez azt jelenti, hogy a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.. A jelen esetben azonban éppen a jogosultság egyik törvényi feltételének a mikénti értelmezése kérdés.

Nevezetesen az, hogy az indítványoz tekintetében a bíróság nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta a Ptk 177.§-ban foglalt (1.) bekezdését illetve a Ptk 108.§.(1.) bekezdésében foglaltakat akkor, amikor a kisajátítás kapcsán nem alkalmazta a teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás szabályait, amely a szakvélemény alapján pedig adott volt.

Az AB 9/2016 (IV.6.) Határozata (22.) szerint fentiek vizsgálhatók abból a szempontból, hogy a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak van-e tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis nem önkényes-e.

A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, állampolgárok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során. Az Alaptörvény értelmezésekor ezzel azonosan foglalt állást a 8/2014. (III. 20.) AB határozat indokolásának [64] pontja. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál. Az, hogy egy-egy ügyben az eset összes körülményeinek mérlegelésénél a rendes bíróság az anyagi jog értelmezésekor milyen intenzíven hivatkozik a XV. cikk egyes elemeire, elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés, de az értelmezés nem vezethet sem a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre.(26)

Az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alaptörvény-ellenessége a fentiek értelmében akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.

Jelen esetben a bíróságok azzal sértették meg a felhívott alapjogot, hogy indokolatlanul korlátozták az értékcompenzáció mértékét, akkor amikor a szakvélemény értelmében hasonló feltételekkel rendelkező ingatlanok összehasonlító értéke alapján indokolatlanul hátrányos megkülönböztetés érte az indítványozót, azzal hogy kompenzációt nem vagy nem értékarányosan kapott.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van-... valamely perben jogait és kötelezettségeit...a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

A bíróságok megsértették a tisztességes eljárás elvét, amikor nem a beadott kereseti kérelemben foglalt tulajdonjog sérelme kérdésben döntöttek. A kereset a magyar nyelv általános értelmezési szabályai szerint lett megfogalmazva, megjelölve konkrétan a kérelem jogcímét és annak alapjául szolgáló tulajdonjog sérelmet okozó tényeket. A tisztességes eljárás elve a kereseti kérelemben közérthetően és félreérthetetlen módon megfogalmazott kérelemben kell dönteni, amelyet a bíróság megsértett, mert a kereseti kérelmet átértelmezte és így a tulajdonjog sérelmével és az értékarányos kompenzációval kapcsolatos jogszabályokat nem az Alaptörvény céljaival összhangban vizsgálta és döntötte el.

E tekintetben alkotmányellenesen nincs érdemi bírósági döntés, mert nincs a tulajdonosok által felvetett kérdésre érdemi válasz, így sérül a tisztességes eljáráshoz való jog elve

Ugyancsak sérül a tisztességes eljáráshoz így sérül az érdemi bírói döntéshez való jog alkotmányos elve, amikor a határozatok nem adnak részletesen számot arról, hogy a petíciók, amennyiben a keresetet a bíróság értelmezése szerinti és a Ptk 339.§-a alapján elbírálandónak tekintjük, miért tekinthetők elkésettnek, amikor a körülmények megfelelnek a Ptk 326.§.(2.) bek.ben felhívott bekezdésének, amely alapján a tudomásszerzés utolsó időpontja a Kúria döntése, amelyhez képest a kereset beadása az 1 éves pót elévülési határidőn belül történt meg.

Az ítéletek nem adnak részletes „elszámolást” arról, hogy miért a laikus feltételezés időpontja az elévülés kezdő időpontja és miért hagyják figyelmen kívül a törvény szerinti célt és évtizedes bírói gyakorlatot. Mind a Ptk felhívott szakasza, mind a PK 51 és a Pk 237 egyértelműen az önhibán kívüli elévülési mentesülés feltételeit tartalmazza, A fentiek részletes elmagyarázásának hiánya sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III . 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII . cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami

keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen meg fogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A megsemmisíteni indítványozott határozatok megsértették a Pp. 22o. §.(1.) d.) pont második fordulatát, mert nem adták alkotmányos magyarázatát annak, hogy miért hagyták figyelmen kívül az irányadó jogszabályok rendelkezéseit mind a tulajdonjog sérelme, mind az egyéb jogcímű elbírálás esetén az elévülés tekintetében

Ugyancsak sérül a tisztességes eljáráshoz való alapelv, amikor a bíróságok a korábbi eljáráshoz viszonyítva, amely a Ptk 339.§-án alapuló kötelmi kártérítési igény volt a keresetet ítélt dolognak minősítették, annak ellenére, hogy a jogcím a Ptk 108.§. 100.§.115.§, 177.§ volt, azaz tulajdonjog sérelmével okozott kár megtérítése iránti kártalanítási igény volt.

A jogszabály az ítélt dolog kapcsán teljesen azonos ténybeli és jogi alapokat feltételez, amely jelen esetben a jogi alapok tekintetében nem valósult meg, így sérült a Pp.228.§.(l.) bek.ben illetve a 229.§-ban foglalt egyértelmű szabályozás alkalmazása, mert félreértelmezése sérti a jogbiztonság elvét, mert a bírói döntés alapján a jogszabályok alkalmazhatósága nem világos, nem egyértelmű és nem előre kiszámítható.

Ugyancsak sérült a tisztességes eljárás elve, amikor a határozatok a korábbi és más jogcímen indított félbeszakadt eljárás miatt perfüggséget állapítanak meg és a keresetet elutasítják ítélt dolog jogcímén.. Sérül a Pp.130.§.(l.) bek. d.) pontjában foglalt alkalmazásával a tisztességes eljárás elve, mert a két eljárás között nincs azonos jogi helyzet-eltérő jogcímű petíciók - így sérül továbbá a bírósághoz való fordulás alapelve, mert alkalmazása joggyakorlásától és érvényesítésétől fosztja meg az ingatlantulajdonost.

Az Alaptörvény XXVIII.Cikk. (7.) bekezdése szerint..Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti:

az Alkotmánybíróság egy általános követelményt állított fel a jogorvoslatokkal kapcsolatosan. ennek értelmében a jogorvoslatihoz való jogot az azt megtestesítő jogorvoslat akkor juttatja érvényre, ha az a ténylegesség és hatékonyság követelményeinek megfelel. erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslati lehetőség, vagyis, hogy a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát

A támadott ítéletek az indítványozók vonatkozásában ért jogsérelem orvoslásának alkotmányos kötelezettségét mulasztották el, mert az alperesi cselekmények-a környezetszennyezés jelentős megemelkedése, forgalom áterelés fekvőrendőrk elhelyezésével-miatt tulajdonjoguk jelentős korlátozást szenvedett az által hogy

ingatlanuk elértéktelenedett amiatt, hogy használatuk-korábbi kertvárosias környezet-
az alperesek tevékenysége következtében jelentősen korlátozódott.

Az ítéletek nyilvánvalóan megsértették a hatékony jogorvoslathoz való jogot, akkor,
amikor figyelmen kívül hagyták a szükségyszerűség és arányosság alkotmányos
alapelvét:

Figyelmen kívül hagyták azt a körülményt, hogy a közúti közlekedés fejlesztése ugyan
közérdek,

Az ítéletek megsértették a hatékony jogorvoslathoz való alkotmányos jog elvét,
amikor figyelmen kívül hagyták az arányosság elvét,

más részt a szakértők által megállapított tulajdonjog korlátozás mértékének megfelelő
kompenzáció egy részétől történő megfosztása kizárja a hatékony jogorvoslati jog
alkotmányos érvényesülését

A döntések nem felnek meg a józan és a gazdaságosság alaptörvényben foglalt
elveinek

1b.)

f.) Határozott döntési kérelem:

Indítványozom a Siófoki Járásbíróság 6.P.20769/2016/7,sz ítélete, a Kaposvári Törvényszék
2.Pkf.20545/2017/2, ítélete, alaptörvény ellenessége megállapítását és annak alapján azok
megsemmisítését

Szólád, Bp 2017.05.29.

Tisztelettel

Dr Czirnes György jogi képviselő

DR. CZIRMES GYÖRGY

ügyvéd

Iroda: 1035 Bp., Szél u. 21.

Tel: 355-0408; 388-4957